

IN DE GALERIE: TR ERICSSON

Identiteit, intimiteit, verlies en verdriet. Dat zijn de sleutelwoorden waarrond TR Ericsson (°1972) zijn intens persoonlijke oeuvre heeft opgebouwd, en dan zeker sinds de zelfmoord van zijn moeder Sue in 2003.

De voorbije twintig jaar legde de Amerikaanse kunstenaar een archief aan van familiestukken, brieven, homevideo's en foto's die de grondstof vormen voor zijn doorlopende, multimediale project *Crackle & Drag*, een titel die hij haalde uit een song van The Replacements-gitarist Paul Westerberg. De werken, die vaak van ongewone materialen als nicotine, alcohol, rook en as zijn gemaakt, tonen hoe Ericsson, die zijn carrière begon als conventioneel portretschilder, in het reine tracht te komen met de dood van zijn getroebleerde moeder.

In de galerie in Sint-Jans-Molenbeek presenteert Harlan Levey Projects nieuw en oud werk van de kunstenaar uit Cleveland, waaronder zijn eerste schilderij in twintig jaar: *Angel of the Morning*. Het is een portret van zijn moeder en van hemzelf als jongetje, beiden keurig uitgedost. Het is een olie op

doek gedrenkt in alcohol, gedroogd in de zon en besprenkeld met de as van sigaretten, alsof Ericsson zijn jeugdherinneringen nog intenser wilde maken, met wazige vlekken en verdonkerde kleuren, als in 'een onvoorspelbare choreografie van liefde en misbruik'.

Naast het schilderij, dat je zijn privégeschiedenis en de ziel van de Midwest laat binnen loeren, zijn er ook twee portretreeksen: een van Sue, en een van Tom, zoals TR eigenlijk heet. Het eerste bestaat uit een zevendelig brievenboek waarin opnames van Sues stem worden geïllustreerd. Het tweede bestaat uit 107 schilderijen gemaakt tussen 1992 en 2002. Ze onthullen niet alleen een jonge kunstenaar die naar zijn identiteit speurt, ze vormen tegelijk een caleidoscoop van clashende emoties.

'Ik ben niet alleen bezig met het verspreiden van de as van mijn moeder in particuliere en institutionele kaders', aldus Ericsson. 'Maar nog belangrijker: ik ben bezig met het verspreiden van haar levensverhaal.' *Dave Mestdach*

TR Ericsson: *Tom & Sue*, tot en met 17/12 in Harlan Levey Projects 1080, Sint-Jans-Molenbeek

ven. Omdat kinderrecht niet mijn specialisatie is – dat is het vreemdelingenrecht – deed ik veel research en sprak ik ook met kinderen die in een instelling geplaatst zijn. Tijdens die gesprekken dacht ik vaak aan de zesjarige Claire-Marie. Wat als ik – een meisje dat in een geprivilegieerde omgeving opgroeide – geplaatst zou zijn? Mensen die zulke kinderen begeleiden, hebben een moed die ik niet bezit. Maar ik beschik over het recht én over mijn pen.

Wat hoopt u te bereiken?

LIEVENS: Dat je tot in je buik de emotie en spanning voelt die elke jeugdrecht elke dag voelt. Jeugdrecht voel je in je buik. Elke toeschouwer krijgt een groen en een rood kaartje. Wanneer iedereen gesproken heeft, beslist het publiek of een kind geplaatst wordt. Dat is een loodzware beslissing, wat je door het stuk veel beter zult begrijpen.

On va où, Maman? speelt op maandag 17/10 tijdens het Festival van de Vrijheid in het Théâtre National te Brussel.
festivaldeslibertes.be

© Adriaan-Hauwaert